

SEKLET

N:r 3 Årg. 10 • Lösnummer kr. 1:50 inkl. oms. • 1963

Herr C. O. Holmquist
Svartingstorp
Läckeby
K a l m a r

Portarna till en ny tid "Dubblad standard om 20 år"

En fransk vetenskapsman Jacques Bergier och en tidningsman Louis Pauwells har i en volym på 500 sidor vänt upp och ner på det mesta i tiden. De gör gällande och synes ha fog för sin mening att den konventionella uppfattningen om världen och människan är fullständigt föråldrad. Vi förstår ingalunda innebörden i tidens sensationella upptäckter och hur ogärna vi än byter våra vanor står vi inför tvånget att acceptera en helt ny världsbild och en helt annan uppfattning om människans krafter.

Boken är stor och fylld av sprängstoff. Här ska vi endast dra fram några smakprov.

Trots vetenskapsmännens ihärdiga förnekande finns det absoluta bevis för telepati och tankeöverföring. Stora forskningsföretag i USA, Sovjet och andra länder arbetar nu med engagerat officiellt stöd på att komma djupare in i dessa problem.

Det tjugonde århundradet har öppnat sina portar mot en fantastisk realism. Det är bara det att varken filosofien eller sociologien ännu har fattat vad som sker.

Författarna frågar om livets uppkomst, om hur många civilisationer som följt varandra på vårt klot? De tro att här för länge sedan funnits höga kulturer, ex. Atlantis o. a. vilka bl a. känt atomenergin, men på grund av misstag eller vårdslöshet sprängts och försvunnit. De tro på alkemien, som en eventuell rest av förgångna kulturers vetenskap och teknik. Det finns alkemister också i vår tid och talet om "de vises sten" är inte bara prat.

Hur många dimensioner har människan som andligt väsen? Lever vi i verkligheten både här och nu och annorstädes i en annan tid samtidigt? Tiden är konstant och evig. Därav följer att framtiden redan existerar och då ska vi också kunna se in i den.

Hur ha pyramiderna i Egypten och de ännu större i syd- och mellanamerika uppförts. Hur högs stenarna? En amerikansk arkeolog hävdar att man icke brukade verktyg men väl en radioaktiv pasta. Var Sodoms och Gomorras förintelse följden av oförsiktighet eller medveten atomexplosion?

De båda författarna menar att många av de upptäckter vi nu göra med hjälp av ofta ytterligt invecklade tekniska hjälpmedel var för tidigare kulturers människor enkla och lättgjorda saker. De menar att även vår tids människor äger förutsättningar och möjligheter som vi inte i denna stund ana.

Vi går och bär på en hel oanvänd maskinpark. Nu stå vi vid en vändpunkt, är på väg in i ett tidsskede, då mycket nytt skall vara uppenbart.

Intresset bland människorna för dessa saker är enormt. Man pekar på att enbart i USA finns det f. n. omkring 30.000 astrologer och 20 astrologiska tidsskrifter med en upplaga på en halv miljon exemplar. År 1943 följde fem miljoner amerikanare astrologiska råd och gav ut 200 miljoner dollars för att få sin framtid förutsagd. I Frankrike finns inte mindre än 40.000 "naturläkare" och 50.000 byråer för ockulta rådgivare. Man

Forts. sid. 2

Professorer profetera

"Om vi sköter oss har vi dubbelt så hög levnadsstandard om tjugo år som nu, sade bl. a. professor Ingvar Svennilsson vid LO:s och socialdemokratiska arbetarepartiets fortsatta teknikerkonferens på onsdagen", så läste vi i M. T. den 17 nov. 1955. — Vidare läsa vi: "Den vetenskapliga forskningen har blivit en maktfaktor av större betydelse än ett lands naturtillgångar, konstaterade professor Arne Tiselius, och prof.

Ake Gustafsson lovade att ett utbyggt växtskydd skulle ge en skördeökning på 15—20 procent."

"Om vi sköta oss" är, som vi höra, villkoret. Men, huru skola vi sköta oss? Är det med kemikaliegödsling, giftsprutning och betning av utsädet? Vad kemikaliegödningen beträffar, så har man redan nu inom vissa trakter av vårt land nått därhän, att jorden visar tecken till sterilitet. Och detta mest i trakter med den bördigaste jorden, ty där har man konstgödslat mest. Vad betning och giftbesprutning beträffar, så ha dessa till följd att vissa insektarter och bakterier mer och mer utdödas, och detta i främsta rummet de ädlaste, de nyttiga, men de robustare, och skadliga leva hellre igenom. Slutresultatet blir precis motsatsen till det beräknade. Härtill bör man tänka på förgiftningen av hela vårt släkte.

Om tio år vågar ingen professor inge dylika falska föreställningar hos folket. Redan då skall det vara uppenbart, att vår kultur rusar fram på falska vägar, som leda ner i hopplöshetens grop. Betänk, att man reparerar inte en allmän degenerations vare sig hos människor, djur eller jord på några år eller årtionden genom en politisk eller vetenskaplig kovändning! En reparation är inte alltid ens möjlig. Sanningen är att inom 20 år äro våra åkrar utsugna, mycken jord igenlagd, mycken jord förgiftad, grödan betydligt lägre än nu, import av livsmedel så gott som omöjlig, då andra länder få det ändå sämre än vi. Hos kreaturen allt oftare sterilitet.

Det kan dock bero på "hur vi sköter oss". Men något hopp om att vi under de närmaste åren komma att förstå att sköta oss, kan man inte hysa, då professorer och agromer ha den nuvarande inställningen. Vid en fråga om vad han ansåg om jordbruk utan konstgödsel med endast kreaturgödsel och kompost, svarade en agronom: "Det kalla vi för vanskötsel." — Vi komma att tänka på Lichtwarks ord: "En var är idiot inom sitt eget fack."

"Om 20 år" — hur är det då med freden?

Tal till Sveriges ungdom

Det är många, som vänta den stora mannen i vår tid. Varför vänta de på denne? Därför att han behövs. De som kommit anses inte räcka till för ett anspråksfullt släkte. Så har det varit förr. Därom kan man läsa t. ex. i Matt. kap 11. Men om nu den store profeten komme, vad kunde han ha att förkunna tidens ungdom? Jag har lyssnat och tyckt mig höra spridda ord och tankar. "Ni unga, se framtiden ligger framför er", säger han. "Är denna framtid fylld av storm och oväder? Är denna framtid fylld av förnyelser, fredliga vinster på forskningens och adelhetens domäner?

Vad tänker Ni själva? Kan Ni möta och bära motgången, om det så vore ända till undergången? Kan Ni utan förhåvelse och missbruk bära medgången? Är Ni beredda på att gå osjälvskhetens vägar? Är Ni beredda att för höga mål i Sanningens tjänst gå ända i martyrskapets självuppoftande andeliv?

Det låter som ett hårt tal, när framtidsprofeten talar. Jag hör det. Men han vill inte förvilla med överkliga drömmar, som ligga utanför de andliga lagarnas linjer. Ur nutiden kan man läsa fram det kommande. Det är den konsten han vill lära eder. Det är sann vetenskap.

Jag vill inte söka förekomma hans förkunnele. Jag tror inte heller att det behövs. Det är inte sagt att han kommer. Därför att han redan finns, men man hör honom endast om man lyssnar. Han bor t. o. m. i människans eget sanningsmedvetande. Är det inte

där han skall uppträcka? Man upptäcker honom genom att lära sig att tänka riktigt enligt tankelagarna. Men ännu mer att lära sig att tänka enligt samvetslagarna, d. v. s. lära sig att tänka i ansvarsställning inför Gud. Sådant råd gavs redan i forntid, då månggudatro ännu fanns, såsom vi kunna läsa i Havamal, tolkat av Tegnér i Fritiofs saga så: "Framst vörda höga gudar! Ty ont som gott, som storm och solsken komma från himlen blott. De se i hjärtats lönnvalv, fast det är slutet, och långa år få gälda vad stunden brutit".

Det kan hända att den store förnyaren inte behöver komma, därför att allt vad släktet behöver till själslivets förnyelse och räddningen ur framtidens faror redan finns. Och finna det Vi behöva således inte vänta på den stora kommande profeten. Det är bara alla sanningssökarna som vi vänta på. Vi vänta dem hos Eder Unga!

SOM BARN —

då grät jag ut vid minsta smärta, fast smärtan stundom var som lek, mitt öga grät liksom mitt hjärta, som lättsmält vax var själen vek. Alltmer dock härdades mitt sinne, alltsom jag blev vid striden van, jag i mitt bröst slöt smärtan inne, en glödhet eld i en vulkan. Mitt öga gråter icke längre, dess tårar förfrös till iskristall — den yttre världen känns allt trängre, den inre världen leva skall.

V. V.

Världsdramat

På teaterscener framställas dramer i smått. På världsteatern i stort. Hur reagerar publiken på de små teatrarna och huru på den stora? Det är, så långt jag kan erinra mig, endast sex gånger jag sett dramer på scenen, men jag har läst åtskilliga dramer av världens största författare. Jag såg två dramer som student i Uppsala, men jag var i så kritisk sinnesförfattning, att det blev ingen illusion. Jag såg endast skådespelarna som sådana. Tre gånger i livet har jag sett dem på annat sätt. En gång för några få år sen såg jag hur långt det är möjligt att i vår tid förnedra dramatisk byggnad, dramatiska skådespelare samt att förlora den publik, som går på teatern i Stockholm. Jag var bjuden av en bekant. Vi gingo efter första akten.

Men nu har jag glömt bort att jag som skolpojke blev bjuden på teatern en gång av en skådespelare, som för några nätter bodde i samma rum som jag. Han spelade själv kungen i "Konung för en dag". Eftersom jag hyste vördnad för den fina karaktären hos min rumskamrat, så inverkade den synen till att upphöja även intrycket av skådespelet.

Forts. fr. sid. 1

PORTARNA TILL EN NY TID

beräknar att honorar till fjärrskådare, pendlare o. s. v. bara i Paris uppgår till 500 miljoner francs och att "magiens" budget i hela Frankrike når det väldiga beloppet av 3 miljarder francs per år, alltså väsentligt mer än vad som står till förfogande för vetenskapliga forskning. De båda författarna av skriften äro själva varken astrologer eller personligt engagerade i någon form av ockultism, de bara berättar hur det ligger till.

De berättar om både gamla och om i denna dag existerande "hemliga sällskap", ger utförlig rapport om vad astrologer och ockultister spelade för roll i kretsarna kring Hitler, Haushofer och Himmler. Det är häpnadsväckande saker.

I Sovjetryssland bedrivs också en betydande forskning ifråga om människans nu okända krafter. Den ryska tidsskriften "Kraft och vetande" skriver bl. a. "För ögonblicket är de av yogierna visade fenomenen icke möjliga att förklara, men utan tvivel kommer de en vacker dag att få sin förklaring. Det finns största intresse för dessa saker, då de peka på människomaskinens utomordentliga möjligheter".

Boken, vars tyska titel är: *Aufbruch ins dritte Jartausend* är en kraftig maning till människorna att bryta den tankens tröghet som alltför länge härsakat.

Den finns nu också i dansk översättning på Strubes förlag i Köpenhamn.

F. L.

Men — från den stora världsteatern har man under 92 år sett otaliga dramer spelas. Hur har man reagerat? Var och en reagerar väl efter sitt temperament, sin kunskap, sin livsåskådning. Jag minns från det nyss nämnda dramat "Konung för en dag", hur den blivande konungen i förtvivlan låg på scenen och ropade: "O, vore jag kung! O, vore jag kung!" — Jag har också många gånger ropat inom mig: "O, vore jag ung! O, vore jag ung!" Ja, vore jag ung, och hade jag alla förutsättningar därför så ville jag resa omkring från ort till ort i landet och söka väcka folket ur dvalan, som en gång den eldige folk-talaren Rösio gjorde. Ja, jag skulle även gå in just på hans område.

Just nu greps jag av denna lust inför den både sorg och ilska, som jag kände, då jag läste i tidningen "Solvikingen" från Hälsofrämjandet i Göteborg ett stycke med rubrik: "Drakar finns dom?"

Jag måste återgiva en del: "När jag en dag var ute och plockade lingon, förundrade jag mig över några tomma säckar, som satt i björktoppar. Jag trodde då, att de satt där för att markera lingonstället. Men när jag var cirka 100 meter från lingonstället nästa gång hejdades jag av att ett flygplan dök ner över området. När jag kom högre upp såg jag varför. Vid varje dykning spred det ett jättemoln av gift i aerosolform (små vätskepartiklar). Molnet sjönk sakta ner över området.

Vinden ordnade om, att den intilliggande skogen inte heller blev utan. Vilket som är bäst en eldsprutande drake eller ett giftsprutande flygplan är nog inte svårt att säga. Jag skulle i alla fall helst vilja se en riktig drake.

Helt säkert är en riktig drake ofarligare. Denna kan till äventyrs döda en eller annan människa, men de giftsprutande och giftypande drakarna förändra folkens arvsfaktorer och fördärva släktet. V. V.) — Sen får man veta närmare om sprutningen samt att det skedde en fredagseftermiddag och att folket dagen därpå gick ut i skogen och plockade lingon.

Vidare: "Det är nog ej så långt ifrån tyst vår här i Sverige heller, trots att de ledande ger lugnande besked. Ett annat bevis härpå fann jag när jag på söndagen gick en bit utefter Mjörns strand, ty där såg jag 10.000-tals döda fiskar av sjöns alla sorter. De kan knappast ha dött en naturlig död".

O, vore jag ung! O, vore jag ung! Men — varför just jag? Finns det ingen, som Gud kan utvälja och som mottar kallelsen? Här behövs hela skaror, en hel räddningskår. Men — det är väl inte så, att ingenting kan uträttas? Läs "Djävulsdansen!"

V. Vallberg

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel. 31 04 63 — Postgiro 5 29 99.
Utkommer med minst 4 nr 1964

Pren.-pris 6:—

Caspar Lavater

Hjälte och människoforskare

Lavater var kyrkoherde i Zürich, men nästan lika känd i Tyskland som i Schweiz, för övrigt känd i hela Europa. Det verk, som gjorde honom mest känd åtminstone under längre tid var ett stort verk om människokänedom, ett verk om fyra volymer i folioformat. Genom massor av studiehuvuden söker han få fram betecknande drag och kännetecken för olika själsegenskaper. Till något verkligt system på människokänedom kom han icke, men han snuddade vid flera av de systematiska tankar, som efterföljare närmare utfört. Han var därigenom en föregångare till Gall. Gall uppträdde under sista årtiondet av 1700-talet. Lavater utgav sitt verk åren 1775—78. Dess titel var "Physionomische Fragmente, für Beförderung der Menschenkenntniss und Menschenliebe."

Detta var dock endast en del av hans verk, man kan säga ett sidostycke av hans stora livsgärning. Han var kanske sin tids främste predikant på det tyska språket; men det var inte hans sällsporda vältalighet, som var mest utmärkande för predikanten, det var fastmer den mot tidens vanliga sed avbrytande förkunnelsen, en personlig, självrannsakande predikan, orädd, evangelisk, kristen. Här var icke som eljes vanligen var fallet en torr moralisk förkunnelse, här var en levande nytestamentlig predikan, som gick in i själarnas djupaste andliga behov, om Jesus såsom frälsare och livet efter detta.

Men denne oförskräckte predikant gick så långt att han angrep enskilda orättfärdiga människor. Där fanns i Zürich vid denna tid en orättfärdig fogde vid namn Grebel. Denna var känd för övergrepp, utpressning, obarmhärtighet. Lavater skrev personligen ett brev till honom med maning att söka gottgöra sina ogärningar, innan han drabbades av domen: "Änkor och faderlösa har du utplundrat och med våld och våld berövat dem deras ägodelar. Hör du icke deras jämmer och veklagen, som dag och natt stiger mot himlen? Tror du att Gud länge skall hava fördrag med sådan orättfärdighet? — Kom ihåg att du är vägd på en våg och befunnen för lätt."

Då fogden tycktes vara känsloslös för denna maning, så författade Lavater en skrift med titeln "Den orättfärdige landsfogden". Han lät utdela skriften till stadens råd. Den blev allmänt känd. Allmänheten gladdes åt den orädd och nitiske prästen. Den anklagade fogden vågade inte kvarstanna i staden. Han var avslöjad och genomskadad. Han flydde. Men Lavater blev så trängd för denna sin bragd, att många som fruktade att själva bli lika behand-

lade och som kände sig medskyldiga visade sig som hans fiender, så att han ansåg för bäst att lämna Schweiz och besöka Tyskland för en tid. Där sammanträffade han med många av den tidens stormän och blev mycket uppburen och erkänd, bl. a. Goethe. Då han efter någon tid återvände till Zürich erhöill han en anspråklös plats vid barnhuset. Sedermera erhöill han en ny kyrkoherdebefattning i staden.

När den franska revolutionen utbröt ledde denna till att omstörtningarna stannade icke i Frankrike. De franska härarna gingo ut att erövra världen, de trängde in i Schweiz, härjade i Zürich. Lavater vågar uppträda mot deras härjningar inför den franske kommandanten. Han söker också hejda en soldathop för att intränga i ett hus bebott av ett par gamla damer. Soldaterna fordra då av honom mat och dryck. Han ger dem vad han har. Nya soldater komma till, fordra att även få pengar. Han uppfordrar dem att gå därifrån. Soldaterna bli alltmer aggressiva. Så smäller ett skott. Lavater är träffad. Han låg till sängs flera månader, tillfrisknade till viss grad, men dog efter något år av följderna, 1801.

Lavater, som var en andlig person, hade länge haft en övertygelse inom sig hur han skulle dö, man skulle skjuta honom, men han trodde att det skulle ske, då han stod på predikstolen. På visst sätt var det så, ty han sökte förmana de franska soldaterna till humant uppförande.

PROFETIOR OM VÅR TID.

Några inblickar i innehållet visar att det är ett ytterst allvarligt ämne det rör sig om. — I "Malachias profetior" från medeltiden få vi veta karaktäristik på påvarna fram till kyrkans slut, då den siste påven, Petrus II, vid slutet av detta århundrade får uppleva en svår förföljelse av kyrkan och förstörelse av staden Rom. — Nostradamus förtäljer om året 1999 såsom ett ödesiugert år med omstörtningar och förföljelser.

Sierskan från Prag tecknar i mitten av 1600-talet bilar, flygmaskiner, radio, tv, atombomber, som vid sprängningen åstadkommer en "svamp", människorna skola äta tabletter, varav de bliva sjuka på grund av strålningen. — Vi få upplysningar om "Harmageddon" samt erinringar om de bibliska profetiorna. Vallberg har skrivit boken och titeln är: *Syner, uppenbarelser, profetior, förutsägelser*. Förlag: Litteraturförlaget. Pris 4:50.

Slagruta och pendel

Vad har dessa för uppgift?

Hur kan en människa syssla med sådant? Vetenskapen har ju gång på gång avslöjat, att det hela är i bästa fall ingenting annat än inbillning, som står tillsammans med några ofrivilliga muskelrörelser, varigenom utslagen åstadkommas — naturligtvis utan någon betydelse! Ni känner kanske igen "vetenskapen"?

Men underligt är det, att så många böcker kunnat skrivas om bara inbillning, och detta av personer med sådan utbildning och samhällsställning, att de sätta hela sitt personliga anseende på spel. Jag har läst ett trettio-tal skrifter i ämnet. Och av dessa ser jag, att det finns ett otal andra. Vilka äro författarna? I främsta ledet komma läkare och präster. Därefter, som naturligt bör vara, ingenjörer. Sedan personer av allehanda yrken och levnadsställningar, t. ex. ett par militärer.

Att människor undersöka slagrutans och pendelns egendomliga förmågor, är inte underligt, om vi höra, att så många skrivit böcker därom. Varför skulle då inte även andra försöka? Men — underligt, i sanning förvånansvärt är det, att personer, som inte undersökt saken tillräckligt, företaga sig att uppträda som förnekare av en sak, som tusenden undersökt och använt sig av sen tusentals år tillbaka, det är verkligen någonting, som kan och bör väcka till eftertanke. Då må man väl fråga: Vilka äro förnekarna?

Vi skola här se några områden, där dessa instrument komma till användning. 1) En läkare i Italien har skrivit en broschyr om vad han själv erfarit. Han säger: "När jag nu använt pendeln i min praktik i många år, så tycker jag, att jag kan inte förstå hur jag en gång i tiden kunde reda mig utan densamma". — Fråga vi så vidare: Vartill kan en läkare ha användning för den?

En tysk läkare Clasen skriver en bok om pendeln för att redogöra för dess användning vid fastställande av invärtes sjukdomar. En annan, Adam Voll, huru man medelst pendeln finner lämpliga mediciner. Se vidare i "Den eteriska strålningen". — 2) Huru man medelst slagruta och pendel finner vattenådror är allmänt känt och av allmogen i allehanda trakter av vårt land använt sedan gammalt. — 3) Att underöka vilken mat, som passar eller icke, huruvida förgiftning eller olämpliga tillsatser finnas i maten. — 3) Vilken, som har skrivit t. ex. ett anonymt brev. — 4) Huruvida det är en man eller en kvinna, som skrivit ett brev. Om det är ett manligt eller kvinnligt foster. 5) Olika typer av människor och olika anlag. 6) Att på kartan eller fotografier finna malmfyndigheter m. m.

Mer met fann under kriget kolfyndigheter i Schweiz, vilket var av stort värde, varför han erhöll en särskild belöning av staten. Likaså erhöll han en utmärkelse, därför att han fann läkemedel genom pendelundersökning

av växter. 7) Undersökning, om en människa är skyldig eller oskyldig. Detta är en allt för vanskelig undersökning för att våga förorda den.

Pendelforskaren Glahn erhöll emellertid uppdrag från domstolar, och det visade sig, att de skyldiga vid denna undersökning icke kunde fortsätta förnekelsen.

Det må vara nog om dessa omnämnanden. Man kan förstå, hur annorlunda processen mot Dreyfus skulle ha förlupit, om man använt sig av pendeldiagnos på skriftproven. Dennes och brevskrivarens pendelform voro alldeles olika. — I ett annat hos oss berömt fall kan pendeln avgöra t. ex. absolut säkert, om det är skrivet av en man eller en kvinna.

Ofta kan ju endast den saken vara fullt avgörande. — Med pendeln kan också ofta avgöras, om ett konstverk är av den eller den målaren. Prof. Oelenheinz har skrivit en bok, om sina forskningar på det området. Jag känner en person, som har en tavla av Murillo, men de "sakkunniga" förneka det. En tysk pendeldiagnostiker försäkrar bestämt, att det är en Murillo. Jag kommer till samma resultat.

Ett annat fall, då en person ansåg sig ha en tavla av Lionardo Da Vinci. De sakkunniga säga nej, men troligen är det Lionardo. Det finns andra dylika fall. — Det anförda må vara nog för att mana till eftertanke och forskning.

Undersökning med pendel eller slagruta är naturligtvis en mycket grannlag sak. Hur tillförlitlig kan en sådan sak vara? En person frågade mig, om pendelundersökning kan vara hundra procentigt tillförlitlig. Jag svarade, att den, som fordrar hundra procentiga saker, inte passar för den här världen. — Jag har gjort åtskilliga prov, där personer fått övertäcka föremål med papper och jag haft till uppgift att säga vad som döljer sig därunder.

I nästan alla fall ha personerna inte följt överenskommelsen. Så t. ex. skulle en person lägga en sak av silver, en annan av kroppar övertäckta. Jag förklarade, att försöket tycks komma att misslyckas, jag kan ej avgöra vilket. Jag får bara silver för båda — det var så. — En annan gång skulle en person lägga en silverslant under ett papper, en kopparslant under ett annat. Silverslanten blev riktigt, men där jag angav kopparslant, där låg ett kautschuk.

Således fe! Nej, kautschuken hade legat i en kopparskål. — Ett förhållande, som bör observeras, är följande: Om två föremål, det ena av guld, det andra av silver ligga på en polerad bordsskiva, så ge de båda samma utslag, emedan guldets strålning övervinner silvrets (låter man utslaget fortsätta tillräckligt länge, så kommer dock silvret i andra hand). Sålunda är också silvret starkare än koppars o. s. v., allt i överensstämmelse med den specifika vikten.

V. V.

Spiritualismen

Av det latinska ordet "Spiritus", ande, bildas ordet "Spiritismus", andelära, Adjektivet är spiritualis, andlig. Av detta härledes substantivet "Spiritualism", som betyder en filosofisk lära på grundval av andligt tänkande. I det engelska språket har man upptagit detta ord i samma betydelse som i andra språk ordet spiritism, och eftersom man särskilt i den engelska världen sysslat med dessa problem, så har den engelska användningen även i andra språk blivit allmän. Sålunda har de båda orden "spiritism" och "spiritualism" blivit använda i samma betydelse.

Vad är då spiritismen (spiritualismen) för någonting? Från de flesta människor torde man få svaret: "Det är andebesvärjelse". Och frågar jag vidare: Vad är andebesvärjelse? får jag inget redigt svar. För min del betyder andebesvärjelse detsamma som att utdriva andar. Därom kan man läsa i "Thirty Years among the dead", av Andershou.

För övrigt i N. T. — Det finns väl personer, som bevittnat 100-tals sceanser, för vilka andebesvärjelse är alldeles okänt. Detta må anföras som en erinran om att man bör lära känna en sak, innan man bedömer den.

Spiritualismens främsta och egentliga uppgift är att övertyga världen om människoandens överlevande kroppens död. Men det är ju en sak, som tillhör de kristna och andra religiösa riktningar, säger man. Frågas: Hör Ni till någon förkunnelse därom i de kristna predikningarna eller finner Ni det som ämne vid sammankomster? Någon gång, i så fall snarast i förbigående. Om dessa försumma denna viktiga sak eller tala om något ovisst, kanske snarast med förakt, som om det vore "spökhistorier" att framställa människans personliga överlevande som en verklighet, en verklighet, som t. o. m. under alla tider har bekräftats genom människors meddelser eller tydliga uppenbarelser efter bortgången från detta liv.

Om man således på det kristna hållet är dels så ointresserad, dels så okunnig, att människor förgäves söka svar på en så viktig fråga, då må svaret komma från vilket håll som helst, liksom, om läkekonsten förkastar läkedomsmetoder, så må väl vilken som helst äga rätt att taga upp det som de förkasta. Sålunda blir spiritismen en anklagelse av de kristna kyrkorna.

Är då denna tro på överlevande så viktig? Skall man behöva betona den saken? Jag tar ett reelt exempel. Fredsdiskussion och fredsagitation är ju särdeles starkt betonade i denna tid. För min del kan jag inte finna annat än att en stor del av detta är spegelfakteri och skrymteri, direkt bedrägeri. Där nya mordmetoder, nya krigsrustningar, landsförädrerier, högt betalda, år ifrån är gälla i folkens storvålden, och då folkgrupper drömma om världsherravälde, stormakter tvista om, huruvida man skall gå den krigiska erövringens väg eller den upplösande något långsammare agitationens väg,

då saknas grunden för ärlig vilja och ansvarsmedvetande.

Men — om dessa, som sitta i toppen på folkens styrelser, visste, att de komma att överleva detta liv och få det tillkommande i överensstämmelse med deras ärlighet och ansvarsmedvetande o. s. v. i detta liv, då skulle det snart se annorlunda ut i världen. Blir tron på livet efter detta fullt klart och allmänt erkänt samt ansvaret för Honom, som gav livet och uppdraget här i världen, då ha vi kommit under det enda medvetande, som räcker till att bestämma vår livsriktning på vägen mot den andra världen. Allt, som inte bygges på detta medvetande, såsom vi äga det främst i den kristna religionen, det är ett byggverk på lösan sand.

V. V.

Ansvar och öde

Den österrikiske läkaren Gall, den moderna hjärnforskningens grundläggare, systematiserade själsanlagens uttryck i huvudskälens formationer. Denna undersökningsmetod erhöi benämningen frenologi. Gall undersökte tusentals människor, isynnerhet i samlingar, där han kunde vänta de mest utpräglade formerna, i fängelser och sinner-sjukhus.

Många läkare och andra personer anslöt sig till hans undersökningar och en rikhaltig litteratur utgavs under förra århundradet framför allt från Frankrike och England, mot århundradets slut samt början av detta århundrade även i Tyskland.

Gall och även hans medarbetare och efterföljare undersökte mängder av kranier såväl från människor som djur. Andra läkare och föreståndare för fängelser m. fl. sände kranier till Gall för undersökning och utlåtanden. Så t. ex. då ett kranium lämnades till Gall, utropade han omedelbart: "Åh, en sån tjuv!" När besked kom från den, som lämnat kraniet, så lydde detta: "En oförfäddlig tjuv". — Hos denna person var egendomssinnet vid tinningen abnormt utbildat, men de ideella, intelligenta och moraliska organen undermåliga.

Enbart detta exempel säger mycket beträffande det mänskliga psyket och behandlingen av de abnorma. Genom frenologien inträdde också förändringar i nämnda avseende. Har man i vår tid slagit över till ett motsatt förhållande, så var dock behandlingen av brottslingar förut obarmhärtig och oförstående.

Så t. ex. anför en frenolog hur en pojke med kleptomani oupphörligen utsattes för misshandel i fängelset, men hur han likväl omedelbart bara tillfälle gavs stal från medfångarna. Inga våldsåtgärder förmådde förbättra honom. Hos denne unge man fann frenologen starkt utbildade just de egenskaper, som utmärka kleptomani. Man kan utan vidare förstå vilken betydelse det skulle vara, om de som ha att handha sinnessjuka, brottslingar, skolbarn o. s. v., lärde sig frenologi.

Forts. sid. 4

ANSVAR OCH ÖDE

Vi nöja oss med de anförda exemplen De äro nog för att uppväcka frågan om människans ansvar. Och därmed frågan hur detta skall uppväckas och handhas. Hur mycket av ansvar ha de, som äro födda med abnormt själsliv? Och hur skall man behandla sådana individer? Och manne det finns människor så normala, att de inte kunna under vissa omständigheter begå förbrytelser?

På dessa och dithörande frågor vill jag svara: Det finns tre olika huvudvägar eller utgångspunkter för uppfostran och åtgärder till förbättring: 1. Den form, som vi ha här hos oss och en del andra ställen, att utgå från förutsättningen att människan bildas av de yttre förhållanden, under vilka hon uppväxer (den frenologiska utgångscentralen är där utesluten). De som begå brott äro i detta fall "missanpassade" och skola förbättras genom en bättre anpassning. — 2. Uppfostringsmetoden och i allmänhet människobehandlingen i kommunistländerna: En hård disciplin, där allt är inriktat på lydhet och vördnad för läran och samhällets organisation. Där har man gått tillbaka till det gamla betraktelsesättet, att människan är ovillkorligen ansvarig för alla sina gärningar och detta i sitt förhållande till samhällets bestämmelser och dess myndighet.

Det förnämsta ämnet i skolorna blir med dessa utgångspunkter, vad vi hos oss kalla socialkunskap eller kommunalkunskap. Detta blir arvtagaren från gamla tiders kristendomskunskap och den kristna etiken. Således en form av religion, där det abstrakta samhället är guden, det högsta att vörda, tjäna och framförallt frukta.

Helvetet liksom himmelen äro förlagda till jorden. — 3. Människouppfattningen enligt förutsättningen av olika medfödda anlag, desamma hos alla människor, men i olika individuella former samt uppfattningen av människan såsom en andlig person som har ansvar inför moraliska lagar av gudomligt ursprung och som därför äger ansvar inte blott inför mänskliga förordningar utan i sista instans inför en högre domstol och ett tillkommande liv.

Vid den tredje formen äro icke de tvenne föregående uteslagna, men de äro underordnade under den högre synpunkten och bestämmas av denna. Vad som här anförts är ju endast ett utkast till vad som borde utvecklas i ett verk av betydelsefull storlek. Men det finns förmodligen ingen som skriver det, och om någon skrev det, så skulle det sannolikt bli som ett rop tystat av motvind. "Ansvar och öde" var rubriken.

Vi ha var och en för sig och varje folk för sig vårt ansvar och våra öden, den enskildes och folkens, delvis naturbestämda, men delvis skapade av oss själva. Att lära sig den individuella människans problem och deras lösning, att lära sig folkets, nationens behov och länkandet av dess öden tillhör i främsta rummet dem, som äro satta till uppfostrare och ledare. Och hela

De ryska krigsfångarnas hemlighet

I sin inspirerande och lärorika lilla bok "Kraut und Rüben", berättar den tyske agronomen Karl Stellwag, en ivrig förkämpe för det biologiska jordbruket följande:

År 1917 var jag jordbruksinspektör i Öster och fick då från armékommando Bökm-Ermoli order att tillse att största möjliga mängd grönsaker odlades inom mitt område. Jag tilldelades också som extra hjälp ryska krigsfångar för detta arbete.

Till förfogande hade vi stora områden omkring Lemberg vilka övergivits av rutener så att någon svårighet att finna odlad jord för vårt uppdrag hade vi inte. Jag lät nu order utgå till krigsfångekompanierna att därur skulle uttagas alla som var trädgårdsmästare och dessa skulle sedan sändas till Grodek. På den bestämda dagen for jag dit och fann före mig minst 1500 man som alla hade uppgivit att de var trädgårdsmästare. Vi behövde dock endast 150—200 man.

Sedan jag gjort en omsorgsfull gallring fick jag så småningom fram grupper på 15—20 man som var specialister på odling av var och en sin sorts grönsaker. De andra sändes hem till lägret igen.

Nu delades dessa grupper upp i tomat-, gurk- och pumpexpertavdelningar etc. som tillsammans med vaktmanskap sändes ut till olika gårdar. Jag gav vidare order att ryssarna skulle få arbeta självständigt och använda de metoder de önskade. Till deras ära skall sägas att de arbetade alla med god vilja.

En dag kom emellertid en soldat tillbaka från Ungern dit han sänts för att hämta pumpkärnor — de var varmt efterlängade och betalda med guld. Jag for nästa dag till Grodek där pumpa-avdelningen under tiden gjort färdigt för sådd.

Ledaren för gruppen tog en hand kärnor ut säcken, strödde ut dem på bordet och såg på dem noga. Plötsligt sopade han ihop dem och kastade dem tillbaka i säcken med utropet "odugliga". Jag kunde knappt behärska mig:

— Vad menar du med det? Vad skall vi nu ta oss till?

— Jag skall skaffa kärnor från bönderna häromkring.

Jag tänkte att det kan han ju få försöka på. Han kommer nog att vara glad sedan, när han har de ungerska kärnorna. Vi var tämligen övertygade om att ryssarna ville ut i bondgårdarna för att tigga. Själv trodde jag aldrig att de skulle få tag i tillräckligt med kärnor. Men de kom snart tillbaka med tillräckligt för vårt behov.

Vakterna talade om att när bö-

folket får, den ena med den andra, "en för alla och alla för en", uppbära skörden av den sådd, som säs på tidsutvecklingens åkerfält.

V. V.

derna hållt upp en hög kärnor på bordet så hade ryssarna mycket noga valt ut högst 5—10 kärnor. Sedan hade de gått vidare till nästa gård. Men vad det var för särskilt med de kärnor de valde ut kunde vi aldrig få reda på. Vi trodde fortfarande att de hade hittat på alltsammans bara för att få komma ut i gårdarna och få bröd och mjölk. Kärnorna kostade oss emellertid ingenting.

Sängarna för pumporna var lagda så att det var 8 till 10 steg mellan varje. Tydligt hade ryssarna också tagit hormoner med i räkningen ty de hade vattnat jorden med urin från dräktiga ston. De hade vidare grävt ut en eldstad i marken och över denna rostat grästorvor utskurna i tärningar om 1 kbdm. Dessa vattnade de därefter med avkok på olika örter och ställde sedan ut dem i solen, varefter de lade en kärna i varje sådan tärning och därefter grävde ned alltsammans i den omsorgsfullt förberedda såbädden.

En dag innan sådden kom vaktchefen överstelöjtnant Soeld, som civilt var professor vid lantbruksskolan i Budapest, och frågade vad han skulle ta sig till. Ryssarna hade inte arbetat på två dagar utan låg på sina britsar och hade lindat om fötterna med trasor och i dessa trasor hade de lagt in pumpkärnorna. Då kom jag ihåg vad min maskinist i Brezan berättat en gång att han måste ha ledigt en dag för att förvärma gurkkärnor mellan tårna före sådden. Jag svarade alltså vaktchefen att jag skulle komma dit på eftermiddagen och besöka ryssarna, men jag ville inte ha någon annan med mig.

Jag låtsades vara ur humör då jag kom, slog käppen i bordet och röt: — Vad gör ni här era lathundar?

De såg emellertid inte alls förskräckta ut, utan log bara lite förläget och svarade att de höll på med att värma kärnor. Det var naturligtvis ingen idé att längre spela arg, men jag sade i alla fall att om inte kärnorna var i jorden före kl. 3 nästa dag så skulle jag se till att de kom till järnvägsbyggarkompaniet istället. Men då skrattade en av dem bakom ryggen och sade:

— Men ert högvälborehet, månen kommer ju först på torsdag.

— Ja, gör som ni vill, men akta er om vi inte får några pumpor.

Alla bröt ut i en skallande skrattsalva och jag gick hastigt min väg.

Mina medhjälpare som väntade vid bilen menade då jag kom tillbaka: — Jaså, rytmmästaren kunde inte få någon fart på dem heller.

Och man talade om att det var ju bara dumt att tro att man skulle kunna ha något att lära av dessa dumma ryssar. Detta de nu hittat på var naturligtvis en ny förevändning för att slippa arbeta.

Men när månen stod rätt stoppade ryssarna ned kärnorna i grästorvorna och grävde ned dem omsorgsfullt i

jorden. Sedan hörde jag endast då och då att ryssarna hackade omkring plantorna och vattnade dem med olika brygder på örter och att plantorna som kommit upp såg ut att växa hastigt.

När jag någon tid därefter inspekterade tomatodlingarna fick jag se hur ryssarna just då gick omkring och med naglarna nöp av vissa grenar på tomatplantorna. Jag tittade på en stund och sedan tog jag upp en fickkniv och började själv skära av sådana grenskott. Men plötsligt fick en av ryssarna se att jag arbetade med kniven. Den jämmar som då bröt ut måste man ha upplevt för att förstå dess innebörd. I ett nu stod 3—4 ryssar omkring mig och ropade upprörda att sådant fick man aldrig göra med järn, och sedan letade de upp de ställen där jag använt kniven och nöp bort de rester jag lämnat av skotten.

— Aldrig göra så. — Jag stoppade ned kniven och gick.

Andra godsherrar och bönder som hade ryssar som arbetare i jordbruket berättade om de underverk som de åstadkom i trädgård och på åker.

En dag träffade jag f. d. lantmarskalken av Galizien, baron Ujesky, som bad att få se ryssarnas odlingar, särskilt pumpor, gurkor och tomater som han hört fantastiska saker berättas om. Vi for först till tomatodlingarna. Då vi kom i närheten såg vi ett fält som lyste som röda fanor på långt håll och jag undrade vad ryssarna nu hittat på. Men när vi kom närmare såg vi att det var tomater — tomatplantor, nästan utan blad, bara en grön tofs upptill och i övrigt tomater, bara tomater. Jag hade aldrig förr sett något liknande. Den gamle lantmarskalken kunde bara om och om igen utropa — "oj, oj, oj".

Vi gick vidare till lök-, rättik- och gurkodlingarna och överallt var det omöjligt att fatta att något sådant kunde hinna växa endast på ett år. När vi slutligen kom till pumpodlingen så låg där stora guldgula klot så tätt att man ej såg marken.

Ännu 20 år därefter talade man om ryssarnas odlingar.

(övers. O. A.)

Föraningar

Föraningar kan man få i drömmar eller på annat sätt. I "människokunskap" II har jag anförut ett stort antal sådana, varför jag kan hänvisa till dessa. Nu skall jag återge berättelsen om hur man förutanade den svåra jordbävningen i Skopje i Jugoslavien.

En 46-årig lärare i fysik, Dragan Javanovic, hade så tydligt förnummit och så kraftigt påverkats av föraning om den stundande jordbävningen, att han flyttade bort från staden. Han hade också meddelat andra sin övertygelse. Men de andra trodde ej på hans meddelelser. Han blev av sina vänner t. o. m. rådd att söka "nervspecialist" på grund av "inbillningar" han hade. Men i st. f. att söka nervläkare flyttade han 26 mil bort från

Forts. sid. 5

Den perfekta patienten

Vi har tidigare haft anledning studera boken "Teknikens inbrott i medicinen" och lovade då återkomma mera detaljerat till innehållet i denna utmärkta kritik av både den moderna medicinska vetenskapens mekanisering och av den moderna människans allt mindre ansvars känsla för sitt liv och sin hälsa. Vi återger här några avsnitt ur kapitlet "Den perfekta patienten".

"Den tekniska medicinen skapade till sin perfekta apparatur också den perfekta patienten. För bara en människo-ålder tillbaka var den lidande människan ett subjekt för sjukdomen och alla medicinska bemödanden att hela henne. Dagens perfekta patient har emellertid lärt sig att uppge sin personlighet för att bli ett villigt objekt för den moderna vetenskapen".

Visserligen har hon ännu kvar vissa varierande former i sättet att uttrycka sig vilket kan ge ett svagt sken av att någon individualitet ännu finns kvar — men — det är bara ett sken.

När den perfekta patienten går att besöka läkaren har han först och främst med sig det bottenmurade förtroendet för den medicinska vetenskapen, som den moderna pressen ständigt hjälper till att bygga. Patienten vet att läkaren är först och främst en reparatör och väntar därför att han snabbt skall lokalisera och avhjälpa felet.

Patienten har ju vant sig vid att bilreparatören på kort tid finner och avhjälper felet i hans bil och därför drar han den slutsatsen att detta måste en verkligt kunnig läkare också vara i stånd till då det gäller sjukdom. Träffar han därför på en läkare som börjar fråga ut honom om levnadssätt, symptom o. s. v. så förlorar han förtroendet för denne och anser att denne läkare måste ha en dålig instrumentuppsättning, eftersom han behöver fråga. Detta slags patienter ökar i antal som anser en grundlig utfrågning för gammaldags metoder som man ej kan ha tilltro till. Det hela måste framförallt gå snabbt.

Den moderna patienten har nämligen mycket ont om tid, han måste

hålla reda på dagarna. Om inte behandlingen genast visar resultat så skulle han ej drömma om att ändra sin livsföring eller inställning utan då byter han genast läkare. Någon gång skall han väl ändå få valuta för sina pengar och sjukförsäkring genom att få njuta av den moderna medicinens alla tekniska finesser, helst med många fina apparater.

Om möjligt konsulterar den perfekta patienten också en specialist, ty visserligen kan han känna sig helt och hållet sjuk, men han är medicinskt bildad och tänker i "organ". Det är ett "organ" som är sjukt och då letar man lämpligast upp en specialist på detta organ.

Den perfekta patienten skulle le medlidsamt om någon talade om för honom att ordet "behandling" kommer från hand påläggning, denna healandets gamla hemlighet som till sitt väsen är otillgänglig för allt förnuft och all teknik.

Men för all del, "magien" finns kvar också i de perfekta patienternas krets. Det finns sådana som känner sig bättre så snart de får veta det latinska eller grekiska namnet på den åkomma de lider av.

I verkligheten har dock helandets magi försvunnit sedan läkaren ej längre är familjens trogna och tystnadspliktige vän och sedan läkekonstens hemligheter degraderats till slogans, massproducerade i rotationspressar.

Men i samma takt tilltager en ny tro, nämligen på de rationella möjligheter som man kan vänta av den medicinska tekniken. Man sätter dock inte längre sin tilltro till läkaren som människa, utan till hans tekniska hjälpmedel, till insprutningar, laboratorier, apparater och tester.

"Jag har, säger författaren, "mött människor som i månader befunnit sig i de moderna klinikernas provningslaboratorier. Genom smärtor och ångest hade de förlorat glädjen över tillvaron. Ingen hade kunnat hjälpa dem — men över deras redan dödsmärkta anletsdrag vilade ett lyckligt drag av förundran över vilka underbara instrument och testmetoder som den moderna medicinen nu har".

Framförallt känner den perfekta patienten sitt värde och betydelse stegras när han får veta att just de metoder och apparater som använts på honom har uppfunnits i USA. De förväntningar man en gång hade att få arva miljoner från en onkel i USA har nu förvandlats i glädje över de miljoner doser antibiotika som kommer från andra sidan Atlanten.

Den perfekta patienten låter hellre operera sig än han går med på att ändra sin livsföring. Han är tekniskt uppfostrad och förstår att det är rationellt att montera bort delar i hans kropp som ej fungerar bra.

Ja, man kan ju t. o. m. avlägsna hela rader av organ som enligt vetenskapliga undersökningar ju visat sig vara "onödiga". T. ex. mandlar, gallblåsa, blindtarm o. s. v. "Utväxter" tar man också helst bort med kniven — eller ännu finare — med koboltkanoner.

Med denna inställning blir smärtan ej en vis manare och varnare, utan en förebräelse mot läkaren och den tekniska ofullkomligheten hos hans mediciner. Ty smärta är inte för denne patient en signatur för det mänskliga livet — utan en ofullkomlighet i mekanismen, i stil med gnislande bromsar — och bör behandlas därefter.

I synnerhet är denne patient förtjust i narkos. Den förtärande frukten att ej längre vara herre över sitt eget medvetande träffar man numera ytterligt sällan hos patienter, ty den är utrotad av förnuftet. F. ö. är ju den perfekta patienten redan förut så förtrogen med olika bedövningsmedel, rusmedel och droger, så att varför skulle han rygga för narkosen. I den blir den perfekta patienten äntligen det fullkomligt viljelösa objektet för naturvetenskapen. Och varför skall han tänka annorlunda än en så berömd modern skriftställare som Aldous Huxley som värvar proselyter för en ny rusets och drogernas religion, ett syntetiskt Nirvana, där de bittra blomstren lidandet, smärtan och sorgen ej längre bär frukt. — — —

Denna med bitande ironi tecknade bild av dagens moderna människa som patient, är tyvärr sann. Det är ett typiskt drag hos henne att leva huvudlöst och ansvarslost för att sedan då naturen tar ut sin rätt och sjukdomen kommer, passivt överlämna sig i teknikens och vetenskapens hand, utan minsta tanke på att hon själv aktivt skulle medverka för att återvinna hälsan.

Denna felaktiga inställning i samband med förstörandet av vår livsmiljö genom förgiftat och förorenat vatten, smutsig fördärvad luft och en mindervärdig näring kommer att bryta ned välfärdssamhället en dag om ändring ej sker.

O. A.

Spökslottet på Drottninggatan

Med anledning av en artikel i SEKLET nr 2 årg. 10, vill jag här relatera ett barndomsminne från slutet av 1800-talet, som just anknyter sig till det i Seklet omtalade "Spökslottet".

Min mor hade annonserat efter ett hembiträde och fått många sökanden men ännu inte bestämt sig, då det på eftermiddagen vid fyratiden ringde på dörren. In kom en alldeles skräckslagen kvinna och frågade med andan i halsen om platsen var tillsatt. "Nej", svarade min mor, "men varför ser Ni så förfärad ut?" "Jag skall förklara det", svarade hon, "jag har sett ett spöke!"

Det var en upplysning som föll i god jord hos min mor, som hade stort intresse för allt s. k. "övernaturligt". Mamma bad kvinnan sitta ned och berätta om sin upplevelse. Jag som satat en bit ifrån, flyttade mig närmare för att lyssna. Vad hon berättade var följande:

— — —
För ca 14 dagar sedan hade hon antagit "ensamjungfruplats" hos en

Professorsfamilj som bodde i "Spökslottet" på Drottninggatan. Att det kallades för "spökslottet" hade hon ingen aning om. Men det dröjde inte mer än ett par dagar efter det hon börjat platsen, att hon hörde det knackade på dörrarna, både till farstun och i våningen.

Hon frågade sin matmor hur det kunde komma sig, men fick bara undvikande svar. Just samma dag som här relateras, var hon ensam hemma och skulle gå in i salongen för att damma. Då hon kom in fick hon se en gammal vithårig dam sitta i en av fåtöljerna vid ett divansbord.

Damen lyfte på huvudet och såg henne rakt in i ögonen, men varken smålog eller hälsade då hembiträdet djupt nigande frågade om det var något damen önskade. Hon var fullt övertygad om, att det var någon bekant till Professorskan som satt där och väntade på att denna skulle komma hem.

Den gamla damen var klädd i en mycket elegant, urringad klädnings av siden med massor av spetsar. Detta förvånade hembiträdet, ty vädret var regnigt och kallt och hon hade inte ens en schal över de bara axlarna.

Medan hon stod och funderade på detta och beslöt sig för att gå ut i köket igen, fick hon se damen resa sig upp och peka mot fönstret, i den ställningen tonade hon bort, blev till en skugga som slutligen helt försvann inför hembiträdets skräckslagna ögon.

Hennes första tanke var att komma bort från huset så fort som möjligt, men hon kände ingen i Stockholm att fly till, sökte då i tidningen efter en plats dit hon kunde flytta genast och fick då se mammas annons.

Att hon fick platsen hos oss var en given sak.

Elsa Wessling

Pendeln såsom detektiv

I Hamburg bodde under första tiden av detta århundrade den allmänt kände pendelforskaren A. Frank Glahn. Denne har utgivit den mest kända bok på området samt även mindre tidskrifter. Huru pass känd han var och huru tillförlitliga hans pendelforskningar voro, kan framgå av följande.

Vid några rättegångar, då det var svårt att avgöra, om den anklagade mot sitt nekande var skyldig eller icke, tillkallades Glahn för att genom pendelundersökning avgöra fallet. Ett exempel må anföras. En äldre kvinna stod anklagad att ha skrivit smädesbrev. Indicierna voro starka, men hon nekade.

Glahn gjorde nu inför rätten och den anklagade en analys av skriften. Först förklarade han pendelutslagen etc. Då han därefter anställde undersökning av det framlagda provet, gavs tydlig anvisning på den anklagade som skyldig. Inför den detektiven föll hon till föga och erkände, att det var hon, som skrivit det.

Men hur kan detta gå till? Låt oss

Forts. sid. 6

Forts. fr. sid. 4

platsen. Han skrev till en vän, att han mycket saknade Skopje, "men jag är mycket orolig, Se dig för i juli. Det kan bli en farlig månad". — Den 26 juli kom katastrofen. Det hus, där fysikern bott, störtade samman, varvid 22 personer omkommo.

Om människorna hade lyssnat till föraningarna och lytt dem, så hade vi aldrig fått något världskrig. Och om de vilja lyssna till varningarna, så få vi aldrig det tredje. Föraningar och förvarningar finnas. (Efter "Die andere Welt", Freiburg Br).

Det berättas även att djur haft förkänningar av vad som skulle ske. I den zoologiska trädgården hade djuren i förskräckelse tjutit och visat oro flera timmar före katastrofen. Hundar tjöto hela natten förut, somliga lyckades slita sina kedjor och fly. — Om dylika förkänningar hos djuren berättas ända från forntiden.

PENDELN SÄSOM DETEKTIV

göra ett fingerat prov. Vi antaga, att det är ett liknande fall. En person har i likhet med nämnda kvinna blivit åtalad för att ha skrivit ett brev. Man behöver då tvenne prov: ett, som personen, vi antaga att det är en man, har skrivit, och den skrift, för vilken han är åtalad. Vi lägga dessa båda skrifter bredvid varann. Så handla vi i överensstämmelse med vad jag anvisat i t. ex. "Den eteriska strålningen".

Vi taga en pendel av mässing eller guld. Vi antaga, att denna ger bild B. Så söka vi bilden på det anklagade brevet. Detta ger bild 2. Då är klart, att brevet icke är skrivet av den anklagade. Men vi ha anledning att göra vidare undersökningar. Vi ta en pendel av stål, och den förra skrivelser (det kunde också vara tryckt dokument av samma person). Pendeln ger streck norr till söder (vi äro nämligen vända mot söder). Så sätta vi pendeln över det andra brevet. Vi antaga, att detta ger en form av vänstersväng. Här är klart, att det förra brevet är skrivet av en man, det senare av en kvinna. Men — av vilken kvinna?

Det blir en svårare sak. Finns det någon, som skäligen kan vara misstänkt? Har den åtalade någon dotter? I så fall skulle man kunna tänka sig henne som åtminstone medhjälpare som författare. Eller någon annan närstående t. ex. hustrun. Vi söka då få någon skrivelse eller ett foto av henne. Vi antaga, att ett pendelutslag ger nr 3. Om så är, så är det inte hon. Vi måste söka på annat ställe. Men förekommer det inte, att en man kan ge kvinnligt utslag och tvärtom? Jo, men det är sällsynt.

V. V.

Orienteringsförmågan

Det är känt att somliga djur ha inom vissa områden långt bättre förmågor än vi människor. Vi skola här återgiva berättelser om orienteringsförmågor hos djur.

Doktor Gall berättar, att en hund, som i vagn förts från Wien till Petersburg, efter ett halvår hade återkommit till Wien. — Ett annat dylikt fall, då en hund hade förts från Lyon till Marseilles. Därifrån fördes han ombord på en båt till Neapel. Hunden letade sig åter till Lyon landsvägen. — Han anför ett annat fall, då en Äsna fördes ombord på ett fartyg från Gibraltar uteder den spanska kusten 200 eng. mil, varefter äsnan kastades överbord i havet. Äsnan tog sig iland och fann vägen åter till Gibraltar genom oländig terräng och åar. Ingen hade heller bemäktat sig äsnan. Ingen ville befatta sig med henne, ty hon hade hållit borta i öronen, vilket angav att hon blivit använd vid hudflängning av brottslingar. Sådana äsnor avskydde befolkningen.

Hur skall man kunna förklara denna underliga förmåga? Somliga na-

turforskare ha betecknat denna förmåga såsom ockult, det sjätte sinnet. Men vad är "det sjätte sinnet?" — Dr Gall ansåg att detta sinne var beläget i lokalsinnet i hjärnan, som är beläget i pannan strax ovan näsroten. Denna mening är nog den riktiga, men den säger inte allt.

Jägare, som vilja ha bra spårhundar, ha brukat bedöma deras förmåga efter storleken av pannkörtlarna. Det visar visserligen, att de ha en kännedom om åtminstone en punkt av frenologien. Där har hunden tydligen ett centrum för lokaliseringsförmågan. Det gäller inom ett visst område. Detsamma kan man tydligen iakttaga hos hästen. Detta gäller dock endast att hitta vägar, där de gått. Men förmågan att återfinna återvägen, då de förts på vagn eller till sjöss, för oss till tanke på breddu van samt flyttfågla rna. Där måste finnas något mer än lokaliseringsförmågan. Vi måste då komma åter till "det sjätte sinnet". Att förklara detta är ingen enkel sak. Detta sinne kan nämligen ta sig olika uttryck, så olika, att man kan dela det i olika aspekter.

Det tar sig t. ex. uttryck i automatisk skrift, ett ganska förbisett område med avseende på förklaringar, eller framtidssyn, som är ett dunkelt område för oss tidens barn. Vi kunna icke förklara dessa "psykometriska" företeelser efter de yttre sinnen och den kosmiska tredimensionella tillvarons lagar. Vi måste här söka förklaringen i en ny "dimension", den fjärde.

Det är visserligen inte stort mer än ett ord, men det fränskiljer dock företeelserna från det rent materialistiska tänkandet, som inte får något rum på detta område.

Det finns således ett annat skikt i tillvaron än det, som behärskas av de yttre sinnen och som stannar inom ett gränsområde mellan två tillvarelse-sätt, det kosmiska och det eteriska. De glida stundom över i varandra. Såväl människor som djur äga dessa förmågor. Eftersom människan äger dem i medveten form och kan reflektera över desamma, så står hon i det avseendet över djuren, men i vissa enskildheter äga de senare företrädet. Människan behöver dem ej längre i kulturstadiet såsom i naturstadiet.

Därför ha de försvagats. — På naturstadiet finnas dock dylika gåvor i långt högre grad. Så t. ex. anför en afrikaforskare, att han funnit människor, som hade så starkt "spärsinne", att de kände "på lukten" att en människa gått fram för en stund sen. De kunde t. o. m. skilja på, om det varit en neger eller vit. — Vi ha behandlat en del av det föregående i Seklet. För övrigt finns det delvis i den litteratur, som litteraturförlaget gett ut.

Vi ha ännu en fråga att besvara med avseende på förhållandet mellan den allmänna intelligensen hos djuren och hos människan. Jag har sett djurpsykologer uppgiva, att djuren sakna reflektionsförmåga, sakna förmågan att jämföra, lämna omdömen och draga slutsatser. Vad svara de ovan anförda exemplen på den saken? Eller följande händelse?

I min barndom hände det, att en bonde i Barva sålde en hund till en person i Strängnäs. Hunden fraktades

på vårvintern i släde 3 mil till Strängnäs. Mer än ett år hade gått. Då kom hunden åter till sin förre ägare, från vilken han mer än ett år förut fraktades i släde. Man blev naturligtvis förvånad över händelsen och undrade varför hunden kom åter lika mycket som man undrade över hur han kunnat hitta åter.

Men så kom man att observera, ja, man påstod att hunden rent demonstrativt visat sitt ärende: En lättklo på bakbenet hade vuxit in i köttet. Detta hade skett en gång då han vistades hos sin husbonde i Barva. Då hade man klippt av klon och nu kom hunden tydligen åter för att få hjälp därmed. Man hade inte förstätt det i hans nya hem. Nåväl, nu fick hunden hjälp för andra gången med den plågsamma klon. Så snart som klon var avklippt, begav han sig åter till sin nya husbonde i Strängnäs. Säg nu, om hunden hade reflektionsförmåga och om han inte kunde draga slutsatser!

Automatisk skrift

Av parapsykiska problem tillhör automatisk skrift de mest svåröfklarliga. Vi sakna därför också försök till ingående förklaringar. Likväl må vi försöka att giva en flyktig inblick i densamma.

Vad den automatiska skriften beträffar, så består den däri, att en person skriver utan medveten tanke ofta med en annan piktur än sin egen, mer eller mindre klara meningar. Jag har läst sådana skrivelser med redigt innehåll och riktigt formad vers, men även sådan med mycket primitiva, orediga ordbildningar. Det finns också hela bokverk skrivna i automatisk formation.

Vilket värde kan man tillmäta denna art av författarskap? Jag har gjort ingående undersökningar av ett antal sådana skrifter. Det skulle vara intressant att granska sådana skrifter var och en för sig. Men detta skulle kräva flera böcker.

Det kan likväl ges en del inblickar på några rader. — När en romantisk skrift kommer till i alldeles typisk form för Edgar Allan Poe och i hans namn, är det då den bortgångne? Längsökt är att söka förklaringen på annat sätt än såsom härstammande från den kände författaren. Eller finns det någon annan rimligare förklaring? — Det finns åtminstone ett par romaner, som utgiva sig för att vara skrivna från förhållandena i den andra världen. Men innehållet motsvarar alldeles våra förhållanden, de äro helt jordiska romaner i hela sin komposition och till hela innehållet.

Hur skall man förklara dessa? Är det den skrivande vars undermedvetna diktar skrivelser? Visserligen anse psykologer, att vårt dagsmedvetande är endast tiondedelen av vårt psyke. De andra nio tiondelarna tillhöra vårt undermedvetande. Men det synes alltför motsägelsefullt, att vi skulle vara så-

som två personer, tillhörande samma jag utan medveten samverkan med varandra.

Den närmast till hands liggande och enklaste förklaringen är väl, att någon romanskrivare, som gått över till den andra sidan, söker efter ett tillfälle att få fortsätta med sin diktning och får ett tillfälle därtill genom skrivmediet, låt vara även den förklaringen kan vara oviss.

Men vi ha andra skrifter av mera allvarsam natur. Det är ett särdeles märkligt förhållande att flera sådana skrifter röra sig kring Nya Testamentet och dess historia. Jag kan ej här upptaga namnen och redogörelse för de olika skrifternas innehåll; men de få alla sin tillfyllestgörande belysning i följande historiska förhållanden. Allt, som strider däremot är fabler. — De fyra evangelierna och de flesta skrifter i N. T. funnos i mångfaldiga avskrifter spridda omkring i det romerska riket redan vid början av det andra århundradet. Med den helgd, som låg över dessa skrifter, måste väl en förvanskning av dem vara otänkbar. Så var det också.

Försök gjordes i åtskilliga fall. Dessa blevo alla tillintetgjorda. Inget enda av dessa försök överlevde. Ett par av dessa "falska evangelier" äro kända i detaljer, doketerevangeliet och Thomas evangeliet. De andra till det huvudsakliga innehållet. — Men det skedde ju en del omarbetningar och utslutningar vid kyrkomötet i Nicéa! Ja, enligt en del fabuleringar av förfalskare, fientliga mot evangeliet. Vad som skedde där var precis motsatsen, nämligen att göra en granskning, att inte felaktigheter och förändringar skett.

Vid avskrifterna hade en mängd olikheter i stavning, i böjning, även i ett och annat ordval förekommit. Avskrivare från olika trakter hade avvikelser i språkbruket, vilket föranledde en del av dem att ändra sådana saker efter vad de ansågo vara det riktiga. Det finns manuskript ända från tiden omkring 150, ja, smärre lämningar finnas längre tillbaka, t. ex. av Johannes ev. från Egypten några få år efter aposteln död.

I människokunskap, del I, samt i Kristendomens forntid etc. har jag skrivit en del om den automatiska skriften. Som en egenhet må anmärkas att denna skrift rör sig, så långt jag kunnat finna, nästan alltid kring religiösa spörsmål, direkt eller indirekt. Typiskt är en bok, utgiven av Oxon, "Från en högre värld". Är det mediets undermedvetande eller är det en ande, som skriver genom mediet?

Hur som helst är det här en fullt genomförd rationalistisk förkunnelse från 1700-talet, inte blott i lära utan även i andligt högmod parat med okunnighet i viktiga punkter. Från någon "högre värld" är förkunnelsen inte alls. Som slutsumma kan man säga, att de automatiska skrifterna ha ej lämnat oss något nytt vare sig i kunskap eller andlig visshet; men de utgöra ett psykologiskt problem och äro som sådana värda att beakta.

Vi ha även ett annat område av parapsykologiska företeelser icke mindre intressant att söka utforska, nämligen "De hypnotiska hallucinationerna". Vi skola behandla dem nästa gång.

Reformboden kommer till Er!

Naturens egna hälsomedel

VETEGRODDOLJA

Vetegroddoljan har på få år blivit välkänd, huvudsakligen på grund av dess rikedom på E-vitamin. Vi känner inte till något naturligt näringsmedel som i E-vitaminhalt ens kommer i närheten av denna olja.

Det lär behövas mängder vete för att få blott en enda liter av denna dyrbara olja. Därav kan man förstå vilken koncentration av verksamma beståndsdelar som finns i vetegroddoljan.

En matsked vetegroddolja dagligen är i regel den lämpligaste mängden att ta in. Man bör inta oljan som den är eller också som salladsås eller blandad med grönsaker.

Dr Ritter's Vetegroddolja

Flaska om 100 ccm 11: 95
Flaska om 250 ccm 25: 85
(vetegrodd-oljekapslar) av ren naturbevarad, från kärnfärskt vete kallpressad vetegroddolja.
Ask om 100 st. 9: 95

VITAMIN E-kapslar "Extracta"

Bevisen för att vår föda är för fattig på vitamin E hopar sig. En del störningar i hjärtat och blodomlopp förorsakas av brist på vitamin E. Vår bästa naturliga källa för vitamin E är vetegroddolja.

Pr ask 50 st. 5: 40

PRISER A POLLEN

Cernelle pollendragéer:

Rör om 30 st. 3: 10
Burk " 100 " 9: 60
" " 250 " 20: 80
" " 500 " 40: 70
" " 1000 " 77: 55

Pollisan med gelée royale 8: 50

Cernident benmjölstablett med pollen och ad-vitamin.

Burk om 75 st. 5: 60

Dr. Gross pollendragéer:

Burk om 100 st. .. 8: 95
" " 250 " .. 17: 85
" " 500 " .. 34: 60
" " 1000 " .. 65: 75

VITAMIN F-kapslar "Extracta"

Som följd av en otillräcklig vitamin F-tillförsel observeras håravfall, hudförändringar och uttorkning, exem, mjällbildning, lever- och gallsjukdomar etc.

Pr ask 50 st. 6: 80

CEFORTE (Vitamin C tabletter)

Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, vårtrötthet, tandköttblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och influensa.

Pr fl. 40 st. 3: 90

Pr fl. 100 st. 8: 20

BIOLOGISKA MEDEL

Pommlers tillverkning sker av friska örter, torkade utan upphettning. Firman är ensam om sin tillverkningsmetod varigenom samtliga värdefulla ämnen ingår i

dragéerna och även bevaras. Samtliga verksamma ämnen i örten utnyttjas, inte bara de vattenlösliga. Även beska örter bli angenäma att ta in och örtens värdefulla beståndsdelar bevaras.

Rättikdragéer

Framställes av svarträttikan.
5:15

Bönskalsdragéer

Framställda av bönskal. Ingen sockerdragning förekommer. Bönskal innehåller phasol, phascolin, arginin m. fl.

5:15

Brännässeldragéer

5:15

Björkbladsdragéer

Tillverkas av färsk, vågröna björkblad.

5:15

Hagtornsdragéer

5:15

Akerfräkendragéer

5:15

Jästdragéer med lecithin.

5:15

ÖRTAGUBBENS SLANKHETSDRAGÉER

Våra dragéer kan vara värda att pröva. Många nöjda kunder har vi redan.

4:85

SCHWARZWALD MISTEL-DOPPAR

Redan tidigt kom Prosten Kneipp underfund med Mistelns inverkan i normaliserande riktning på blodomloppet och blodtrycket. Han använde den med stor framgång och glädjande resultat vid funktionella rubbningar i blodomloppet, för högt blodtryck, kramptillstånd, blödningar och åderförkalkning. Detta utmärkta preparat smakar behagligt och besvärar varken magen eller tarmen.

Lämpligast är att ta en kur om 2 månader då och då — c:a 25 droppar utspätt med litet vatten dagligen.

Pr flaska 50 ml. 5: 75

Pr flaska 100 ml. 10: 20

Pr flaska 200 ml. 18: —

BIOGLUTEX

Bioglutex ger hälsoliv på grund av sitt värde som ett hittills oöverträffat närings- och funktionstillskott för nerverna, organfunktionerna och den intermeditära ämnesomsättningen detta på grund av de i Bioglutex ingående rikliga mängderna av aminosyror, glutaminsyra, vitaminer, mineralämnen och salter. Rekvirera Bioglutex redan i dag och börja ett bättre hälsoliv!

Den alltjämt ökade efterfrågan gör, att Bioglutex har kunnat förbättrats utan att priset gått upp.

Pr ask 125 st. 5: 50

Pr ask 300 st. 10: 95

F-K, FRISK — KUR KAPSEL

Frågor: Hur hålla mig fullt arbetsduglig? Varifrån tar jag kraft, att efter arbetsdagen ändå kunna ägna mig åt min fa-

milj? Varigenom kan jag under dagen hålla mig i "toppnivå"? Hur håller jag blodomloppet bäst i takt? Hur kan jag tillföra nervcellerna de nödvändiga byggnadsämnena? På vilket sätt kan jag skaffa mig nya hälsoreserver?

Svaret: Börja i dag en kur F-K. Frisk-kur Kapsel.

Bruksanvisning: 1 kapsel 3 ggr. dagl. omedelbart före måltiderna. Mycket verksamt är en kur om 50 dagar. Efter en tids uppehåll bör en upprepning av kuren genomföras, för att stabilisera den goda verkan.

Pr ask 50 st. 5: 75

Pr ask 150 st. 14: 25

T-C KOMBI

har trefaldig verkan!

Mistel gynnar blodcirkulationen och verkar normaliserande på blodtrycket, enl. pastor Kneipp, Vitlök användes av många folk sedan årtusenden för att undgå mångahanda ålderdomsbesvär och för tidigt åldrande.

Hagtorn toniserar hjärtverksamheten och reglerar blodtrycket.

Denna nya kombination utgår från principen att om olika medel från olika utgångspunkter användas för att uppnå samma resultat, så uppgå dessa olika medels gemensamma verkan till det flerfaldiga av vart och ett av dessa medels ensam-verkan

Pr ask om 3×50 st. 7: 25

MELLISATIN

Internationellt prisbelönt som naturstimulans och betyder en ny väg till nya krafter när tröttheten vill tränga sig på. Rekommenderas vid tillfällig trötthet, inför påfrestande arbetsuppgifter, studieanstängningar, idrottsprestationer, trötande bilkörning. Tag en flaska Mellisatin och för bok över Er kondition.

Pr fl. 8: 40

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel

Ask om 75 tabl. 4:—

Ask om 150 tabl. 7:—

Ask om 300 tabl. 12:—

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.

Kr. 4: 50

VITLÖKSKAPSLAR

Allicinet, detta naturliga aktivämne i vitlöken är alla bakteri-ers fiende och överträffar i sin verkan t. o. m. penicillinets verkningsbredd. Löken är en ypperlig medicin för mage och tarm, vilka ofta äro jordmån för skadliga bakterier. Det gäller att se upp med dessa i tid och undanröja förutsättningarna för en sjukdomsalstrande flora redan i tidigt skede.

25 stycken 1: 90

50 " 3: 65

100 " 6: 80

200 " 12: —

ÖRTAGUBBENS LINEMENT

När Ni provat alla andra utvägar och inte fått hjälp, försök då Örtagubbens linement. Har många gånger givit gott resultat vid reumatism, ischias, nervvärk, ryggont, exem, skrivkramp etc. En del använder det i badvattnet — tallbarrsbad.

Pr fl. 200 gr. 6: 70

Pr fl. 500 gr. 12: 80

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. 3: 40

Skriv till

ÖRTAGUBBEN

Box 634

STOCKHOLM 1

Postgiro 5 83 44

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 25 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50 % högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären & närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN

Box 634, Stockholm 1

rekvireras här förprickade artik-

lar att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress

Om pendel och slagruta

har Viktor Vallberg utgivit tre skrifter:

DEN ETERISKA STRÄLNINGEN
Livets Urgrund — Underverkens värld

Häri ger förf. grunderna till hur det går till samt vad pendelrörelsen betyder.

3:—

MYSTIK OCH REALISM

Vågrörelser och strålkraft från den ultraröda sfären till den ultravioletta.

Människorna uppdelas här i olika anlagsgrupper vars särmärken pendeln anger. Dessutom en del exempel på vilket utslag en mängd kända personer ger med kommentarer.

2:—

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR

Som titeln anger är det fråga om att testa med hjälp av pendeln. Även här ges en hel del exempel. Graderad karta medföljer. Endast ett fåtal ex kvar.

4:50

Pendlar av mässing 3:— pr st.

**SYNER —
UPPENBARELSER —
FÖRUTSÄGELSER —
PROFETIOR**

En intressant bok om fleras utsagor betr. de närmaste årtiondenas händelser — och framöver. behandlar:

Sanndrömmar

Förutsägelser om världskriget

Georg Washingtons tre syner

Nostradamus syner över den sista tiden av detta århundrade

Malachias förutsägelser om påvornas karaktär och antal

Tillståndet under den sista påven, Petrus II, vid detta århundrades slut

Harmageddon

De bibliska profetiorna

4:50

EN STIMULERANDE LÄSNING

SEKLET årg. 1954-1962

Nu har vi äntligen lyckats plocka ihop alla nr av SEKLET 1954-1962. De bjuder en utomordentligt intressant läsning i skilda ämnen, skrivna av personer med mycken kunskap och stor begåvning. Pris för alla årg. tillsammans

13:50

E. B. Norèus

LÄROBOK I ÖGONDIAGNOSTIK
med homeopatisk läkemedelslära och terapi.

Häri ingår en hel del avbildningar av iris i färgtryck. 384 sid. Det börjar bli ont om homeopatiska läroböcker. De gamla bli slutsålda, inga nya trycks. Detta är en av de bästa läroböckerna som vi lyckats anskaffa några ex. av från ett antikvariat.

Priset är 35:—

V. Vallberg

NYA BÖCKER

DEN OKÄNDA MÄNNISKAN

Ett psykologiskt drama i tre akter

av Viktor Vallberg

Detta är det senaste tillskottet i den vitale författarens produktion. De tre akterna har följande rubriker: Nutidspsykologi — Saklighetens psykologi — Från vetenskap till personligt deltagande. Dessutom har tillkommit: Den kristna eller den vetenskapliga vägen? Eller — kunna de förenas?

3:—

Av samme förf. föreligger tre duplicerade skrifter:

Konsten att läsa bibeln
13 sid.

3:—

Människan 7 sid. 2: 50

Rapsodi över Anlara

Hft. 33 sid.

12:—

En intressant sammanställning av Harry Martinsson diktverk. Verkligen värd att äga.

BUSHIDO

Japanernas system

Bushido är en bok för alla som vill något här i livet, för den som vill bli en god försäljare, för den som vill vinna vänner och för den som vill komma ur sin ensamhet, för den som vill ha sin hälsa kvar. Det är en bok för läraren som vill ha sina elever med sig och för företagsledaren lika väl som för arbetaren. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig uttryck i Nyttankarrörelsen. Bushido ger alla någonting väsentligt.

4: 50

EPOK

av Gunnar Dalnäs

Boken har fyra kapitelrubriker: Med kurs på — En läkares bekännelse — Eremiten vid havet — Den vises världsbild. Utan att vilja undanskymma det övriga innehållet må "En läkares bekännelse" dra uppmärksamheten till sig.

Läs och känn rytmen! Efter en stund måste Du bli intresserad. Kanske läser Du prologen till en ny epok.

8: 50

Sierskan från Axmarbruk

Anna Frids i Färnäs memoarer.

Genom en hel del artiklar och reportage i dags- och veckopress bör Anna Frid vara rätt välkänd i hela landet. Enkelt och rättframt berättar hon om sitt liv, om hur hennes egenartade förmåga uppträdde redan i hennes barndom. Vidare ett kapitel om hur hon använt sin psykiska gåva till att utpeka var personer som försvunnit fanns eller att förutsäga händelser i människors liv. Inte minst intressant är hennes "tankar och visioner".

9: 50

Måste man tro på Kristus?

ANNA-LISA HELLE

Fil. dr. Alf Ahlberg

Komminister H. Fält, Vestmanlands Läns Tidning

"stimulerande och tänkvärd" "skänker boken min fulla sympati och önskar den många läsare".

"en religiös sökare, en människa, som frågat och forskat vitt över religionens olika fält".

6: 50

DJÄVULSDANSEN

en stark nutidsroman

Aldrig förr har mänskligheten varit så hårt pressad av en mängd livsviktiga frågor som i vår tid.

I Günther Schwabs roman "Djävulsdansen" diskuteras dessa frågor av fyra moderna unga människor: den amerikanske journalisten Bob Harding, den tyske teknikern Alfred Groot, den svenske författaren Sten Stolpe och den unga franska läkaren Rolanda. Då de ej kan enas om svaret och då de ej heller kan finna vägen till Gud beslutar de att intervjua djävulen. De finner honom i 82:a våningen i en skyskrapa som en modern direktör — världens herre. Fullt medveten om sin oangripbara makt låter djävulen avdelningscheferna i sitt förintelseministerium marschera fram och i ord, bild och ton berätta vad de uträttat under de senaste 5, 100 eller 1000 åren för att förintä mänskligheten. För den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna Günther Schwabs' roman att betyda en glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirring och den krampartade självhärligheten — den är på samma gång en stoppsignal och ett löfte.

Boken är nu utgiven även i Polen. Förut fanns den på tyska och holländska. Även i Finland överväger man en utgåva.

Hft. 26: 50. Inb. 31: 50.

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 STOCKHOLM

Halvdan Renling

Tre romaner

IMMER 6: 50

"Enkelt och tydligt skriver förf. sin berättelse och den får sitt särdrag av funderingar på lyrisk prosa... Mjukt men också utan betvingande tonfall risslar hans språk..." GHT

VARGSSOMMAR 5: 50

"...ett verk som helt övertygande vittnar om mogenhet och god stilistisk förmåga." Sv. Morgonbl.

BERGAKVÄLL 6: 50

"Han berättar sin historia lågmält och sakligt men utan hårdkokta knep." Dagens Nyheter

HR har varit medarbetare i SEKLET under en lång tid.

Enkel vers

av Decirée

är en samling skiftande, livsnära dikter, som har något att ge var och en.

Mycket lämplig som presentbok.

Pris 7:75

Ett av de mest fascinerande medier som verkat i vår tid var

INDRIDI INDRIDASSON

Om alla fenomen som kom genom detta medium har professorn vid Islands universitet Haraldur Nielsson i sin bok

KYRKAN OCH DEN PSYKISKA FORSKNINGEN

4: 50